

Llinda de la rectoria vella

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer Escales de la Rectoria Vella, 7.
Emplaçament Inserida dins el mur de tancament del jardí del núm. 7 del carrer de les Escales de la Rectoria Vella.
Alçada: 237

Coordenades:

Latitud: 41.437411055947
Longitud: 1.8687298893929
UTM Est (X): 405489
UTM Nord (Y): 4587933

Classificació

Número de fitxa 08091 - 144
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: L'estat és bo, malgrat que és una llinda completament desnaturalitzada de la seva posició natural.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Privada
Titular: 5680713DF0858S0001WD
Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL
Data de registre de la fitxa: dc., 15/05/2024 - 11:25

Descripció

La llinda o llosa de la rectoria vella està formada per una gran llosa de pedra de color vermellós, que possiblement hauria estat reaprofitada d'un enderroc del castell (tenint en compte la coloració i tipus de la pedra).

Sobre la llinda està gravat l'any "17 . GRAV RECTOR . 80". Les xifres podrien correspondre a l'any 1780, i segons el Rectorilogi recopilat per Ramon Rovira, "GRAUV RECTOR" podria fer referència a Pere Joan Grau, qui va ser rector de Gelida entre 1739 i 1771, any en què va morir el 5 d'abril.

La llosa, inserida dins del mur de tancament del jardí del carrer de les Escales de la Rectoria Vella, 7 correspondria a la parcel·la on hi havia hagut l'edifici de la rectoria vella.

Història

La rectoria vella, tal com indica la placa de la plaça és un edifici que desaparegué l'any 1966 amb la urbanització i construcció de la parcel·la. La rectoria era l'edifici principal del barri i alguns dels elements que la feien ressaltar eren la torre barroca la capella de Sant Antoni, utilitzada en cas que el mal temps impedís pujar a Sant Pere del Castell. El rector va residir allà fins a la construcció de la nova rectoria al centre del poble l'any 1881.

Al peu del castell i de l'església, es va establir una petita concentració de cases coneguda com els Tarongers. Ramon Rovira, sobre l'origen del barri també en va fer les aportacions. Concretament, des dels segles XVI fins al XVIII, diversos nuclis de cases del terme mostraven potencial de creixement. Un d'aquests era el de la Ferreria, anomenat el Puig de Casanova, i un altre era el dels Tarongers, així anomenat per una casa coneguda com "la Casa dels Tarongers", probablement situada prop de ca n'Oller dels Tarongers en direcció al Racó, que comptava amb dues a quatre cases. El creixement dels Tarongers va començar a ser notable a partir de mitjan segle XVIII i va augmentar durant el segle XIX.

A principis del segle XX, el barri tenia poc més de cinc cases. El barri estava format per masies com ca n'Oller, cal Nogués, cal Patró, cal Reli, cal Manó, cal Vadó o cal Petit. Als anys 1940, es va consolidar la urbanització del castell, que durant un temps va substituir gairebé el nom del barri.

Actualment, el nom històric del barri dels Tarongers s'ha imposat de nou.

Bibliografia

AAVV (1986). Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya.

CARAFÍ, Mercè (1998). L'Abans. Recull gràfic de Gelida, 1890-1965. Efadós Editorial.

RIUS, Jaume (coord.) (2011). Gelida. Retrats d'un temps. Andana Edicions.

Enllaços d'interès:

Una aproximació històrica de l'evolució de Gelda - Gelida.org

